

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
Гж 95/23
29.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежана Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Миленије Петричевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Горан Зорић, адвокат из Београда, Димитрија Туцовића 16, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Никотић, адвокат из Београда, Стевана Опачића 8, ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 4727/17 од 19.5.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.5.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 4727/17 од 19.5.2022. године у ставу првом и трећем изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу четвртном изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 4727/17 од 19.5.2022. године, тако што **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ББ из ..., да тужиљи АА из ..., на име трошкова поступка, исплати износ од 282.236,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности, па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 4727/17 од 19.5.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да јој на име дуга због неплаћених месечних износа закупнине исплати износ од 892.763,28 динара, са законском затезном каматом почев од 29.3.2017. године, као дана подношења тужбе, па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље у преосталом делу, од досуђеног износа из става првог изреке, а до траженог износа од 1.144.472,90 динара, односно за износ од 251.709,62 динара, са законском затезном каматом почев од 29.3.2017. године, као дана подношења тужбе, па до коначне исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да јој на име накнаде материјалне штете исплати износ од 920.878,20 динара, са законском затезном каматом почев од 17.10.2016. године, па до коначне исплате, у року

од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 284.700,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана када наступе услови за извршење па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Против наведене пресуде, тужени је благовремено изјавио жалбу, из свих разлога прописаних чланом 373. став 1. Закона о парничном поступку, побијајући је у ставовима првом, трећем и четвртном изреке.

Апелациони суд у Београду је испитао побијану пресуду у границама овлашћења из члана 386. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11, 49/13-одлука Уставног суда, 74/13-одлука Уставног суда, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), па је оценио да је жалба туженог делимично основана.

У поступку пред првостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени пази по службеној дужности. Супротно жалбеним наводима, пресуда не садржи ни битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, пошто нема недостатака због којих се не би могла испитати. Изрека пресуде је разумљива, не противречи ни сама себи ни разлозима који су наведени у погледу свих битних чињеница на јасан и непротивречан начин, а недвосмислено произлазе из изведених доказа и целокупног стања у списима.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је власник стана у ..., у улици ..., површине 59м², који је стекла по основу уговора у поклону закљученим са њеном ћерком ВВ, као поклонодавцем. Међу странкама није било спорно да су закључили усмени уговор о закупу описаног стана уз обавезу туженог као закупца да исплаћује закупнину у висини од 240 евра месечно и да благовремено измирује доспеле обавезе за комуналне услуге. Тужени се у стан уселио децембра 2006. године. Отказом уговора о закупу стана и опоменом пред утужење од 22.4.2016. године, тужила је обавестила туженог да му оставља рок од 30 дана да се исели из предметног стана и измири заостале закупнине у износу од 16.303 евра и неплаћене рачуне за пружене комуналне услуге у износу од 847.767,86 динара. Тужени је 10.5.2016. године тужиљиној ћерки послао смс поруку следеће садржине: “ВВ, извини имам проблеме са притиском, па морам овако да ти оставим кључ у сандуче од поште, и од стана и од сандучета, отворено је, узми кључеве од стана, ми више нисмо тамо, само те молим дај ми времена у мају да завршим са станом у ..., све ћу ти вратити, још једном те молим за још мало времена, решићу ово на обострану корист унапред хвала.” Опоменом пред утужење од 12.9.2016. године тужила је обавестила туженог о висини дуга на име закупнина и неплаћених комуналних трошкова до 1.5.2016. године (према извештају Службе обједињене наплате закључно са мартом 2016. године износе 847.767,86 динара и за април 12.000,00 динара, а на име закупнине износ од 16.230. евра), уз упозорење да уколико не поступи по истој да ће покренути судски поступак. Из исказа ВВ, саслушане у својству сведока утврђено је да је посредством пријатеља упознала туженог, који се у стан уселио са супругом и двоје деце. Редовно је плаћао закупнину и трошкове становања до 2007. године, а након што му се разболела супруга, почела су његова дуговања. Новембра 2009. године су сачинили су споразум о дуговању, након кога је тужени измирио само најстарија дуговања према ЈКП „Инфостан технологије“. Договорену закупнину тужени није редовно плаћао, а због његове животне ситуације га нису иселили из стана раније зато што су веровали да комуналне трошкове редовно измирује. Из стана се тужени иселио 10.5.2016. године, тако што је кључеве од стана оставио у поштанском сандучету, које је она потом преузела, а о томе је обавестио смс

поруком. Тужени није плаћао комуналне трошкове, нити закупнину за период од 2009. до априла 2016. године. Дана 17.9.2016. године исплатио је износ од 7.000 евра, уз обећање да ће у наредних 10 до 15 дана донети и остатак новца јер је продао стан у ... Наведена исплата се односи на неплаћене закупнине за период од закључења споразума 17.11.2009. године до 31.12.2012. године. Тужени је саслушан у својству странке тврдио да је у предметном стану боравио у периоду од 2006. године до децембра 2014. године, када му је од стране Министарства финансија дат у закуп на одређено време, стан у ..., угао улица... и ..., површине 60 м², за који је закључио и уговор о коришћењу електричне енергије. Са тужиљиним ћерком није никада закључио уговор о закупу у писаној форми јер је између њих постојао однос поверења. Тврдио је да је закупнину редовно плаћао до краја децембра 2014. године, а обавезе које није плаћао у договору са ВВ, у периоду када му је супруга преминула је касније измирио. Тврдио је да се иселио из стана у договору са ВВ 29.12.2014. године, а да јој је у мају 2016. године оставио резервни кључ у поштанско сандуче. Из исказа сведока ГГ произлази да је мајка туженог живела у стану у ... улици, где је и преминула, а на станици је виђао његову децу.

Из налаза и мишљења судског вештака економско финансијске струке Наде Мекић од 22.02.2022. године утврђено је да укупни трошкови на име пружених комуналних услуга ЈКП „Инфостан технологије“ износе 920.878,20 динара. Наиме, поводом дуговања насталих за предметни стан у погледу комуналних услуга, за период од 2011. године до 2016. године, поднето је укупно 6 тужби и то: за 2011. годину 119.582,41 динара, за 2012. годину 157.786,72 динара, за 2013. годину 144.978,90 динара, за 2014. годину 201.454,44 динара, за 2015. годину 185.754,46 динара и за 2016. годину 142.880,59 динара. Путем поштанских признаница од стране тужиље извршене су уплате у укупном износу од 858.490,20 динара (4.10.2016. године извршене су уплате од 142.880,59 динара, 201.454,44 динара, 157.786,72 динара, 181.206,30 динара и 55.579,74 динара, а 07.10.2016. године 119.582,41 динара), а путем признаница ЈКП „Инфостан технологије“ од 20.05.2016. године уплаћени су износи од 11.596,00 динара, 11.813,00 динара и 13.552,00 динара, 21.06.2016. године 13.237,00 динара и 01.08.2016. године 12.190,00 динара, што укупно износи 62.338,00 динара. На дан подношења тужбе (29.03.2017. године) средњи курс евра износио је 123,99 динара, те динарска противвредност 9.230,00 евра, према средњем курсу на дан подношења тужбе, износи 1.144,472,93 динара.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања да су парничне странке биле у закуподавном односу у периоду од децембра 2006. године до априла 2016. године по основу усменог уговора о закупу и да тужени није плаћао закупнину, нити комуналне трошкове, због чега је тужиља морала измирити сва дуговања на име пружених комуналних услуга, првостепени суд је применом одредби чланова 262. и 567. Закона о облигационим односима закључио да је тужбени захтев тужиље делимично основан. Имајући у виду да је тужиља тужбеним захтевом захтевала исплату укупно 39 месечних закупнина, а да је тужени исплатом од 17.9.2016. године прекинуо рок застарелости, првостепени суд је на основу члана 375. Закона о облигационим односима оценио основаним приговор застарелости потраживања за период од фебруара 2013. године до септембра 2013. године и ставом првим изреке побијане пресуде обавезао туженог да тужиљи исплати дугујућу закупнину за 30 месеци у укупном износу од 892.763,28 динара (30 месеци x 240евра x 123,99 динара). Како тужени није измирио рачуне за пружене комуналне услуге, првостепени суд је полазећи од налаза и мишљења судског вештака којим је утврђена висина и датуми плаћања сваког појединачног потраживања, ставом трећим изреке обавезао туженог да тужиљи исплати износ од 920.878,20 динара, са законском затезном каматом почев од 17.10.2016. године.

Све битне чињенице за доношење одлуке о тужбеном захтеву, првостепени суд је потпуно и поуздано утврдио на основу изведених доказа, које је правилно оценио применом члана 8. ЗПП. Жалбом туженог у којој нису истицане нове чињенице, нити предлагани нови докази у смислу члана 372. став 1. ЗПП, правилност утврђеног чињеничног стања није доведена у сумњу. На правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио материјално право када је делимично усвојио тужбени захтев тужиље и одлуку образложио разлозима које прихвата и другостепени суд.

Неосновано се жалбом указује да је изрека ожалбене пресуде неразумљива с обзиром да нису наведени месеци и године за које тужени није плаћао закупнину. Наиме, према члану 342. став 3. Закона о парничном поступку изрека пресуде садржи одлуку суда о усвајању или одбијању појединих захтева који се тичу главне ствари и споредних тражења. Суд је овлашћен да преформулише постављени захтев и учини га јасним, да изостави речи којима се захтев образлаже или су сувишне, или се понављају или су стилски или граматички погрешне, не мењајући садржину захтева. У конкретном случају тужиља је тужбеним захтевом захтевала исплату 39 закупнина у периоду од фебруара 2013. године до априла 2016. године, у укупном износу од 1.144.472,90 динара и првостепени суд је правилно одлучио о приговору застарелости потраживања и висини закупнине и пружених комуналних услуга. С тим у вези, у образложењу ожалбене пресуде је јасно наведено да је потраживање тужиље за период од фебруара 2013. године до септембра 2013. године застарело (9 месеци по оцени првостепеног суда) и да се досуђени износ односи на 30 закупнина, из којих разлога жалбени наводи туженог да је нејасан дуг туженог на име неплаћених месечних закупнина у висини од 862.763,28 динара су неосновани.

Неосновано тужени жалбом побија правилност извршене оцене доказа. Одредбом члана 8. ЗПП установљено је начело слободне оцене доказа које подразумева одсуство законом утврђених правила о избору доказа и њиховом рангирању према доказној снази и која препушта суду према специфичностима конкретног случаја и резултатима истраживања, да слободно без формалних ограничења, савесно и брижљиво оцени изведене доказе и формира своје уверење о доказаним односно недоказаним чињеницама. Слободна оцена доказа подразумева и слободно одлучивање суда које ће доказе, по предлогу странака извести, ради утврђивања одлучних чињеница. Првостепени суд је правилном применом правила о терету доказивања, на основу изведених писаних доказа, саслушањем парничних странака и сведока ВВ и ГГ, правилно утврдио да су парничне странке биле у закуподавном односу од децембра 2006. године до априла 2016. године, да тужени није плаћао закупнину, нити рачуне за испоручене комуналне услуге и да је исплатом у септембру 2016. године измирио дуговање на име закупнина за период од закључења споразума 17.11.2009. године па до 31.12.2012. године, а да је стан напустио маја 2016. године, о чему је смс поруком обавестио тужиљину ћерку ВВ. Следом изнетог, неосновано је жалбено указивање да је чињенично стање погрешно утврђено јер је засновано на исказу сведока ВВ којој је првостепени суд поклонио веру. Суд је своје уверење о истинитости изложених навода сведока исказао кроз оцену доказа у побијаној пресуди и дао јасне и уверљиве разлоге због којих је прихватио њен исказ и правилно закључио о постојању правно релеватних чињеница. С тим у вези, без утицаја су жалбени наводи да је тужени напустио стан тужиље 29.12.2014. године, када је почео да користи стан у ... улици, с обзиром да из смс поруке упућене тужиљиној ћерки произлази да је стан напустио 10.5.2016. године и кључеве од истог оставио у поштанском сандучету. Осим тога, чак и у случају да тужени није користио предмет закупа након децембра 2014. године, дужан је платити

закупнину све до тренутка када је закупљени стан испражњен од лица и ствари предао у посед и на располагање тужиљи, као закуподавцу, а што је учинио тек 10.5.2016. године. Стога, тужиља основано потражује закуп до наведеног датума, како је то правилно утврдио првостепени суд.

Супротно жалбеним наводима, правилно је првостепени суд обавезао туженог на плаћање утуженог потраживања на име комуналних услуга насталих за време трајања закуподавног односа, чија висина је утврђена из налаза и мишљења вештака економско финансијске струке, с обзиром да их тужени није измирио иако је био дужан испунити их савесно и у свему како она гласе. Како тужени током поступка није доказао да се из стана иселио и предао га тужиљи пре маја 2016. године и није плаћао комуналне услуге, то је поред обавезе плаћања закупнине, дужан измирити и сва дуговања на име пружених комуналних услуга.

Приликом доношења одлуке овај суд је имао у виду да првостепени суд, ценећи приговор застарелости потраживања, није правилно обрачунао број месеци у периоду од фебруара 2013. године до септембра 2013. године, који чини 8, а не 9 месеци како то погрешно закључује првостепени суд, али како је жалбу изјавио само тужени, то се одлука не може преиначити на штету странке ако је само она изјавила жалбу (члан 395. ЗПП).

Међутим, основано се жалбом оспорава одлука о трошковима поступка, садржана у ставу четвртом изреке ожалбене пресуде. Наиме, тужиља је у спору делимично успела, због чега јој трошкови поступка припадају сразмерно успеху у спору. Првостепени суд је правилно одмерио трошкове поступка које је тужиља имала на име ангажовања пуномоћника из реда адвоката, правилном применом чланова 150, 153. и 154. у вези са чланом 163. ЗПП, међутим, приликом обрачуна судских такси суд није водио рачуна о успеху тужиље у спору. Тужиљи која је делимично успела у спору припадају трошкови судске таксе на тужбу и пресуду у износу од по 57.868,00 динара. Због наведеног одлука о трошковима је преиначена и тужени обавезан да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 282.236,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке па до исплате у смислу члана 277. став 1. и 324. Закона о облигационим односима.

Из наведених разлога, применом члана 390. и 401. тачка 3. ЗПП одлучено је као у ставу првом и другом изреке.

**Председник већа-судија
Снежана Живковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић